imitari (q̃ q̃ min⁹ inutile sit noua q̃ nulla sectari) duz optima queq; vetera ꝑ negligẽtiam intereunt? Nũquid non hec est causa nõ infima cur opiniones totiẽs ⁊ ſm arist⁹ infinities reperiunt̃ et voluunt̃. q2 nimis est fastidiosum cor humanũ/quodam insatiabili pruritu noua semꝑ appetẽs/⁊ vetera seu que ab alijs dicta scriptaq; cognouerit etiã meliora/fastidiens. Cur aliunde si nõ ex hoc/tot lecturaꝝ suꝑ sentẽtias ⁊ alibi pregrũdes sarcine? Nõne ideo/q2 quod in in vna ꝑte alter tractauit/idẽ mox in alterã ab illo retorquet. dũ tritã alteri⁹ semitã pudet sequi. et placet contẽtionib⁹ intendere? ¶ Nihilominus quisquis exercitationis gratia/voluerit in hac cõpilatõe noua que dicit̃ vnũ ex q̃tuor/nouã expositõis semitã inuenire vel progredi vel ostẽdere non culpamus Neq; eni paucior est spũaliũ q̃ corporaliũ gustuũ varietas. Et su⁹ cuiq; mos est nec voto viuit̃ vno. Alternis postremo natura gaudet. donec venerim⁹ ad illd̃ vnicũ verbũ qd̃ erat in principio apud deum.

Prologus

Euangelicos canones cõposuit Eusebius. Cesarieñ. in greco. quos hieronim⁹/Damasi rogatu/latinis tradidit. referens de Amonio alexandrino/q̃ ediderit vnũ ex q̃tuor. Et ip̃m se dicit Eusebius imitatum Sed vitio scriptoꝝ/et ꝓpter varias trãslationes euãgelioꝝ/cõtextus illius amonij (Jero. teste) false fedeq; lacerat⁹ inueniebatur. Ut igit̃ maneret euãgelioꝝ integritas nihilomin⁹ notũ fieret studiosis in quib⁹ ⁊ in q̃bus nõ/euãgeliste ꝯueniebãt/inuenta est canonũ p̃dicta cõpositio. q̃ iam pene recessit ab vsu. Forte ꝓpter nouã in euãgelijs (prout ⁊ in alijs secre scripture libris) ꝑ capitula quotationẽ. Ut aũt labor veteꝝ tãtus/nõ ex toto periret/placuit tradere modum. quo posset quilibet studiosus vti p̃fatis canonibus in libris etiã nõ habẽtib⁹ eos. vel ip̃os nouiter inscribere fas haberet. Procedũt aũt canones euãgelioꝝ per concordãtias nedũ reales vel historicas. sed q̃nq; ꝑ vocales. vbi cõstat nõ esse eãdẽ doctrine vel historie narrationẽ. sicut d̃ pascha sicut de filio reguli. et de seruo cẽturionis. sicut de ceco sanato ĩ ingresso iericho. et de cecis in egressu sanatis. ⁊ aptissime ĩ piscatiõe petri q̃n fuit vocat⁹ ad sequelam et de piscatiõe quã exercuit post resurrectionẽ q̃n manifestauit se iteꝝ iesus. Joh. 21. Cõstat eni nõ eandẽ sed diuersam piscationẽ fuisse. et ita de plurimis qd̃ expedit cognoscere. ne dissonãtia difficilis et possibilis ad cõcordandũ textualiter oriri videat̃ Utrũ vero liber amonij. vnũ ex q̃tuor/reperiat̃ vsq̃ apud latinos. ignoro. Egregius aũt doctor Augu. librũ edidit p̃clarissimũ de cõsensu euãgelistaꝝ. in q̃ moduz exorsus est cõponẽdi vnum ex quatuor. Cui nuper exordio/datũ esse credim⁹ in reliq̃s auctore dño cõplementũ. qd̃ op⁹ eo facili⁹ poterit incorruptũ seruari q̃ in principio nascẽtis eccl̃ie/quo suscepta multiplicataq; est vnica euãgelioꝝ Jeronimi trãslatio Sz heu nr̃a hac etate misera. q̃s leget hec quis studebit? q̃s trãscribet? Cernis ⁊ sentis frater carissime/quãtus mõ belloꝝ plusq̃ ciuiliũ horror circũtonat. quãta succrescit heresum infelix pullulatio. quantũ insuper p̃ualẽte iniquitate refriguit caritas. quẽadmodũ rursus sacre legis studium intermissum ne dicamus irrisum. Verũ ꝯsolatur nos pollicitatio xp̃i dicẽtis. In mundo pressurã/in me pacẽ habebitis. de q̃ loquit̃ ad dñm ꝓpheta dicẽs pax multa diligẽtibus legẽ tuã. Et iterũ btũs homo quẽ tu erudieris dñe ⁊ de lege tua docueris eũ. Ut quid ita? vt mitiges ei a dieb⁹ malis ⁊c̃ hinc de sapiẽtia gl̃iat̃ ali⁹/q̃ erit allocutio tedij sui. q2 nõ hẽt amaritudinẽ ꝯuersatio illi⁹ nec tediũ ꝯuictus illi⁹ sed leticiã ⁊ gaudiũ ¶ Hãc amplectamur frater carissime vt tanq̃ altera sunamitis/suo calore viuido castoq;/nr̃am refoueat in misericordia vberi senectutẽ. Deniq; iuxta verbũ Jeroni. se cõsolãtis. et inducẽtis hismeneum canamus nob̃ et musis. imo deo ⁊ angelis si aures surde fuerit ceteroꝝ. Siue vt epicurus amico loquit̃. duo nos/magnuz satis theatrũ sum⁹. Aut certe sedebit solitari⁹ et tacebit. q2 leuauit se supra se. Nunq̃ min⁹ solus/q̃ cũ sol⁹. nec magꝫ actuosus q̃ cum ociosus. Siquidẽ regnũ dei intra nos est. qd̃ prorsus esse q̃s dubitet amplissimũ. cõpellẽs ibi ratiões ⁊ canones oĩm seculorũ. Ubi de⁹ oĩa in oĩbus. in quo hic et nunc ⁊ iugiter deambulem⁹ animo. Vale frater.

Prohemiuz super

vnuz de quatuor. cuius titulus esse potest tetramonum vel monotesseron.

Unum ex quatuor euangeliis cōponere/diuin⁹ aperuit Aug⁹. q̄ libro suo de cōsensu euāgelistaꝝ/subtilissimo quidē ⁊ operiosissimo/ cōpingit sub vna serie narratiōis/euāgelioꝝ verba / vsq̄ ad tēpus q̄ p̄dicare ⁊ baptizare iohānes exorsus est. q̄tin⁹ h̄ exēplo/siue vt a me factū est inq̄t/siue alio mō cōmodosius fieri possit/videat vnusquisq̄ ⁊ in ceteris talib⁹ locis fieri posse qd̄ hic factū esse fieri ꝑspexerit. ¶ Tentamus ergo ꝯtinuare ꝓut inchoauerat. Uisus ē ꝓtin⁹ labor vix explebilis. maxime ꝓpter ordīs reꝝ gestaꝝ incertitudinē. Marcus enī (teste Iero) nō ordinē rerū gestaꝝ sed ordinē leuitice electiōis cōplex⁹ ē. Lucas silr̄ in multis Iohēs ꝟo seorsum plura posuit/ab aliis pretermissa. pauca iterās q̄ tradiderunt. ¶ Cū igit̄ triplex sit ordo narratiōis lr̄alis. Un⁹ rei geste. alter āticipatiōis terti⁹. rememoratōis ꝓut spūsscūs voluit nūc ad hūc. nūc ad illū ordinē mouere scriptores (Non enī refert iuxta traditionē Augustini. q̄bus verbis vel ordine/eadez snīa vel ꝟitas/nota fiat) Sufficiat ꝓbabilis collatio facta/sine preiudicio aliter vel sentientiū vel scribētiuz ¶ Nō etiā tali ausu temerario/q̄n intemeratū velim⁹ manere q̄druplicis euāgeliste narratiōis sacramētū. Quis enim nesciat spm̄ xp̄i/potuisse sub vno eodēq̄ penitus verboꝝ snīaꝝq̄ ꝯtextu/tradidisse gestorū suoꝝ verboꝝq̄ salutarē historiā? Sed cū magno sacramēti misterio sibi placuit sub quadā ꝯcordissima (si ita dici possit (dissonātia/mētes fideliū cōmonere ad humiliorē vigilātiorēq̄/necnō multipliciorē inuestigationē veritatis. palāq̄ fieret q̄tuor euāgelistas. nō mutua cōspiratiōe/sed diuina inspiratiōe fuisse locutos ¶ Nec offendat (petim⁹) aliquē/si ꝯtext⁹ q̄tuor euāgeliorū in vnū cōpact⁹/nō potuit sonoritatē suam custodire/ab oī ꝓrsus specie nugatōis ⁊ cuiusdā apparētis dissonātie alienaz. q̄r sola text⁹ verba ponere miscēdoq̄ custodire/ cura fuit. ¶ Deniq̄ dabūt illustrationē/glose doctoꝝ p̄sertim Aug⁹. lib. p̄tacto. q̄uis pauculas annotare q̄si marginales glosulas studiū fuit. obtestatiōe p̄missa. ne scp̄tores eas textui misceāt. neq̄ quotatiōes capituloꝝ ⁊ euāgelioꝝ annotatiōes/omittāt vel cōfundāt. Sit ip̄a merces increata dei sapiētia/pollicēs ⁊ dicēs. Qui me elucidāt vitā eternā habebūt ¶ Diuidit̄ aūt p̄sens opuā in tres partitiones. ⁊ q̄libet ī suas rubricas et historias iuxta variā materie q̄litatē. Partitio p̄ma ꝯtinet originē ⁊ ingressum xp̄i vsq̄ ad progressum sue p̄dicatōis ibi. Anno. xv. ⁊c̄ Ubi est secunda partitio vsq̄ ad egressum sue passiōis ⁊ resurrectionis ibi p̄ma aūt die azimoꝝ vbi ponit̄ tertia ⁊ finalis partitio ¶ Sequit̄ tabula ꝯtinēs. i 50. rubricas q̄ tabula etiā ꝑ se vtilis erit ad cognoscēdū in q̄b⁹ ꝯueniāt ⁊ in q̄b⁹ euāgeliste nō ꝯueniāt. Deniq̄ supaddunt̄ rubricelle sub q̄tuor p̄ncipalib⁹ rubric⁹. ne lectoris memoriā/sua magnitudo ꝯfunderet. Qui lector aduertat plures q̄ hic ꝯcordātias in canonib⁹ euāgelioꝝ reperiri. q̄ꝝ plurime sunt tantūmodo vocales. videat si cor habeat ad illa.

Tabula continens

cl. rubricas. ¶ Rubrice partiōis prime

De eterna xp̄i generatiōe Joh. i
De annunciatōe iohannis baptiste ⁊ ꝯceptiōe eiusdem L. i
4 De annūciatiōe chrihi ad mariam per gabrielez Lu. i
4 De visitatiōe elisabeth ꝑ mariā et hym
5 De ortu ioh̄ (nus magnificat. Lu. i
⁊ circūcisione ip̄i⁹ Et benedictus domin⁹ deus israel Lu i
6 De genealogia christi ⁊ apparitiōe angeli ip̄i ioseph Ma. i
7 De edicto augusti. natiuitate christi. annūciatiōe ꝑ angelū ad pastores. Lu. 2
8 De circumcisiōe christi. L. 2. ⁊ de magorum aduentu M 2
9 De oblatiōe xp̄i in tēplo L 2
10 De fuga iesu in egyptū ⁊ occisiōe innocentū ac regressu ioseph de egypto. M 2
11 De inuētione xp̄i pueri in tēplo a parētib⁹ ei⁹. L. 2. Et habitatōe iohānis in deserto Lu. i

Rubrice partitiōis

secūde principalis de predicatione iohannis seu progressu preconis

12 De predicatione ⁊ baptismo iohānis ī deserto. M. 3. R. 3. L. 3
13 De genealogia christi s̄m lucā
14 De ieiunio chri (L. 3. M. i
sti et tentatione. M. 4. R. i. Lu. 4
15 De testimonio iohānis de xp̄o. Joh. i
16 De prima vocatione andree petri philippi et nathanael Johis. i.